

ČIN • 1945-47

Pracovní soubor divadla

CIN

PAN PETR

Pleticha

Repertoár „Činu“ - podzim 1945

1. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
8. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
15. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
22. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
29. října v 19.30	Marcel Achard: ŽIVOT JE KRÁSNÝ
5. listopadu v 19.30	Marcel Achard: ŽIVOT JE KRÁSNÝ
12. listopadu v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
19. listopadu v 19.30	Marcel-Achard: ŽIVOT JE KRÁSNÝ
26. listopadu v 19.30	Déda Papež: MESSALINA
3. prosince v 19.30	Déda Papež: MESSALINA
10. prosince v 19.30	Déda Papež: MESSALINA

V době, kdy celé české divadlo prodělává pronikavé změny a reorganisuje se od samých základů, vstupuje dramatické studio „Čin“ do své sedmé sezóny oslabeno odchodem jedenácti svých nejlepších členů k profesi. Oslabeno, ale s nezlomnou vůlí pokračovat v započaté práci a dovést studio k cíli, který si vytkli jeho zakladatelé. Vytvořit jednu z nejlepších amatérských scén v naší republice.

Jen ten, kdo měl nebo má příležitost poznat práci amatérského divadla ve městě, ví, že jde o práci nemalou. Nemělo by význam vypočítávat zde překážky, které se stavěly a staví do cesty jak po stránce organizační, tak po stránce umělecké.

Bylo kolikrát víc těch překážek, které nám byly nastavovány, zvláště za dob bývalého Protektorátu, kdy řadě tehdejších pp. kritiků byla snad solí v očích skutečnost, že jsme po celou válku uváděli na scénu výhradně české a mladé autory až na několik málo vnucených výjimek. Při uvedení Mrštíkových Maryši by byl jeden takový „referát“ bezmála přivodil úřední rozpuštění spolku.

Jen několik málo, či přesně řečeno dva z kritiků (nebudu je jmenovat, protože znám jejich skromnost — a pak — oni vědí koho myslím a my to také víme) udržovali v nás chuť k práci svými opravdu kritickými, námi vždy dychtivě očekávanými slovy. I když nebyla každá ta kritika příznivá (což je samozřejmé), přec nás vždy již svým přátelským postojem povzbudila k další práci.

Ale nepřisluší nám určovat, jaká má být kritika. Věříme jen, že ta nová — i když se nebude k naší práci stavět kladně — bude spravedlivá. Děkujeme předem každému za posudek — neboť se stále chceme učit — vždyť i to nám bylo upíráno.

Jsme si vědomi, jaké úkoly čeká mladé divadlo do budoucna. Ale jak správně napsal Jaromír Pleskot v Mladé Frontě, hledá mladé divadlo svého básníka. Hledá, ale nenalézá.

Předsevzali jsme si uvádět mladé neznámé autory, aneb dosud nehrané překlady i her klasických. Dostali jsme do rukou desítky prací těch, kteří čekají na jejich zveřejnění. Ale jak malé procento autorů má co říci dnešní době. Chceme být však trpěliví a věříme, že se co nejdříve objeví ten, na kterého čekáme nejen my, ale celá divadelní společnost. V závěru ještě děkujeme všem těm, kteří docházeli v posledním půlroce války na naše neveřejná představení a podporovali tím naši činnost a Vám dnes děkujeme za návštěvu a těšíme se s Vámi na shledanou.

Štěpán Skalský

PRACOVNÍ SOUBOR DIVADLA „ČIN“

P R A H A II, S M E Č K Y 26

Zahajovací představení

J. J E Ř Á B E K

a V. P L E T K A

PAN PETR PLETICHA

KOMEDIE O TŘECH JEDNÁNÍCH S PROLOGEM

Režie Š. Skalský

Výprava Daša Faustusová

Kostymy Jan Svátek

O S O B Y :

Pan Petr Pleticha Miroslav Švejda
advokát

Filoména Eva Hanická
jeho žena

Kmotr Matěj Štěpán Skalský
kupec

Janek Barán Bohumil Kučera
ovčák

Moudrý Rychtář Milošlav Sedláček

Po 1. jednání delší přestávka

Začátek v 19.30

MODLITBA

*Má země je dnes rakví, Bože milý,
nejlepší z nejlepších svůj život položili
na oltář boha s teutonskými rohy.
Ach, jaký lid, takové má i bohy.*

*Má země je dnes rakví, Bože můj,
při soudě svém na mou zem pamatuj,
až před Tebe předstoupí oni kati,
jež lidu mému kladli na krk sekeru,
ať z rukou Tvých se vše jim dobře vrátí.
Kéž jméno Tvé nadarmo neberu!*

Dráždany, 10. ledna 1944

DĚTSKÁ Z LIDIC

10. VI. 1942

*Dávno už děti nevěří v pobádky
a přece mnohé dneska vědí,
když marně volají na matky,
že v Čechách straší ještě lidojedi.*

(Z nové sbírky básní Miroslava Macháčka
„Trnový věnec“.)

Jedenáct našich členů bylo nuceno rozhodnout se mezi svou dosavadní láskou a existencí a rozběhlo se do všech koutů Čech k profesionálním divadlům. Setkáte se s nimi v Praze (Hana Rodenová, Karla Čechová a Otakar Šlehofer), v Č. Budějovicích (Děda Papež a Dagmar Neumannová), v Plzni (Mirek Bílek), v Pardubicích (Miloš Vávra), v Ústí nad Labem (Ota Skalský), v Mladé Boleslavi (Helena Nováčková, Kristina Hýbnerová), v Rychnově nad Kněžnou (Karel Opočenský). Již teď k nám doléhají ohlasy kritik z těchto míst a máme nesmírnou radost, když „naši“ jsou jmenováni mezi prvními, protože jejich úspěch je též našim úspěchem.

Kamarádky a kamarádi! Do budoucna, v nových působištích — zlomte vaz! Děkujeme ještě jednou Repatriačnímu odboru na Vinohradech za darované divadelní kostými a přehozy.

Na měsíc prosinec připravujeme Papežovu novinku „Messalina“ v režii Š. Skalského.

Vítáme do svého středu M. Macháčka, který se vrátil z koncentračního tábora a jehož dvě básně z nové sbírky uveřejňujeme v literární rubrice.

Divadelní a filmové
kostymy jen od

J A N A S V Á T K A

Praha I, Perštýn 18, Husova 4 - Tel. 35770

Malby pokojů

provádí firma

J. SLABIHOUDEK

Praha XII, Šafaříkova 3 - Tel. 513-16

Fotoamatérům dobře poradí a jejich snímky vypracuje

FOTOGRAF TRUNEČEK VINOHRADY

LONDÝNSKÁ 56 — TELEFON 287-33

KLOBOUKY

HRABĚ

VINOHRADY

Obuv vycházkovou, luxusní, sportovní

zhotoví Vám přesně dle míry

HORKÝ MILOSLAV

ZKOUŠENÝ MISTR - OBUVNÍK

PRAHA XII, RADHOŠŤSKÁ 3 - TEL. 54168

Dobré šaty od krejčího

JOSEFA PRŮDKA

Praha XII, Tř. maršála Stalina 22 - Tel. 395-91

Pracovní soubor divadla

ČIN

A. P. ČECHOV:

Průček
STŘEŠNÍ VĚŠAČKA

Repertoár „Činu“ - podzim 1945

1. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
8. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
15. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
22. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
29. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
5. listopadu v 19.30	A. P. Čechov: STRÝČEK VÁŇA
12. listopadu v 19.30	A. P. Čechov: STRÝČEK VÁŇA
19. listopadu v 19.30	A. P. Čechov: STRÝČEK VÁŇA
26. listopadu v 19.30	Déda Papež: MESSALINA
3. prosince v 19.30	Déda Papež: MESSALINA
10. prosince v 19.30	Déda Papež: MESSALINA

D OPIS Z ČESKÝCH BUDĚJOVIC

Osmého října jste zahájili. A vidíte, ani jsem se nemohl na Vás přijet podívat. Přesto jsem Vám držel oba palce. A jak jsem viděl na zkoušce, ještě týden před premiérou, když jsem náhodou do Prahy přijel, dělali jste to dobře. To je málo: velmi dobře. Viděl jsem elán, viděl jsem touhu po něčem novém a originálním, a přece — jdete dál cestou, kterou si „Čin“ vytkl ještě za mé éry, to je, stát se co nejdříve nejlepším amatérským divadlem v nové republice. Jaký je to vlastně vysoký cíl, jak odvážná cesta a jaké budou ještě překážky! Ale věřím s Vámi — Vy je zdoláte všechny.

Když jsem dokončil své poslední představení ve Vašem středu, na tom milém jevištátku divadla „Čin“ Ve smečkách, věřte mi, že mluvím upřímně, loučil jsem se těžko s tím vším, co mne sedm let obklopovalo a dávalo jedinou radost a chut k další práci. Bylo to smutné loučení. Proč Vám to dnes píši? Abyste si uvědomili, že máte-li dnes „Čin“ tolik rádi, že pro něj dovedete i strádat, pracovat do úpadu a dříť v pravém slova smyslu, že nejste sami a nejste první. Jen jste převzali to, s čím se tak neradi a těžko rozloučili při poslední repríze „Pampelišky“ ti, kteří odešli na profesionální jeviště, aby pokračovali ve své lásce nejvyšší: herectví.

Vy jdete dál. Stavíte to, co se na chvíli zastavilo při odlivu nepokojných vln a vlnek, které omlely svou silou pevné břehy — ale nepobořily. Naopak: dnes jste to Vy, pracovní soubor „Činu“, který se staví do řady tvořících divadelníků, navazuje

na éru svých předchůdců a buduje dále to, co se stalo již aspoň provisorně splněným, byť ne zcela realizovaným snem mým: vytvoření dokonalého amatérského souboru v republice. Viděl jsem Vašeho „Pletichu“. Byla to jen zkouška, ale Vy jste mne překvapili. Mluvím docela upřímně. Nebudu jmenovat jednotlivce, jste přece celkem, silným, který porazit nebo rozdrobit bylo by nemožností. Stájte těsně semknuti v neporušených řadách. My, kteří jsme od Vás na desítky kilometrů, v nej-různějších koncích nové republiky, jsme stále s Vámi. Váš úspěch bude vždy i úspěchem naším. Tak jako jste čtli Vy naše jména v kritikách nynějších našich působišť s radostí a porozuměním, protože víte, že nás všechny vychoval „Čin“, stejně se těšíme my z Vašich úspěchů a v den premiéry — a myslím, že to mohu říci směle za všechny, pokud o premiéře věděli — neopustili jsme v duchu to malé jeviště Ve smečkách a běhali jsme v Vámi známými chodbami před a po představení. „Čin“ zůstal naším i po našem odchodu. A mým — především. Počítám s Vaší pílí a výjimečným úsilím. Čekají Vás těžké oříšky, ale i radostná práce. Konečně — každá práce je radostná — když je radostně a s chutí uchopena. A to „Čin“ vždycky dovedl.

Končím, přátelé. Škoda, že nemohu slova, jež jsem Vám napsal, raději říci ústně. Oč by to bylo radostnější. Byl bych u Vás, mezi Vámi, v tom milém prostředí, v šatně či na jevišti Vašeho divadla, jež bylo do nedávna ještě i divadlem mým. Prosím Vás: zůstaňte mu věrni. A stane-li se Vám někdy to, že budete odcházet, rozlučte se s ním teprve tehdy, až uvidíte, že za Vás stojí připravena dobrá náhrada. Za muže muž — za kvádr kvádr. Pak neotřese „Činem“ nic, stejně tak, jako neotřáslo před zahájením Vaší osmé sezony. Stáli jste připraveni, přátelé, proto jsme mohli odejít. A odešli jsme s pevnou vírou v nejlepší a bohatou budoucnost svého — i Vašeho „Činu“.

Déda Papež

A. P. Č E C H O V :

STRÝČEK VÁŇA

OBRAZY ZE ŽIVOTA NA VSI VE DVOU ODDÍLECH

PŘEKLAD: DR BOŘIVOJ PRUSÍK - REŽIE: ZDENĚK KOVAŘÍK
VÝPRAVA: DAŠA FAUSTUSOVÁ - KOSTYMY: JAN SVÁTEK
MASKY: JAROSLAV ČERMÁK - SVĚTLA: JOSEF ŠÍMA

Hudební motivy: N. Rimskij-Korsakov, S. Rachmaninov

OSOBY:	Alexander Vladimirovič Serebrjakov,	{ ŠTĚPÁN SKALSKÝ
	profesor na pensí	{ JAROSLAV VÁCLAVÍK
	Jelena Andrejevna,	EVA HANICKÁ
	jeho žena	
	Sofja Alexandrovna (Soňa),	{ DAGMAR NEUMANNOVÁ j. h.
	jeho dcera z prvního manželství	{ BOBINA ANDRESKOVÁ
	Maria Vasiljevna Vojnická,	JANA VESELÁ
	vdova po tajném radovi, matka první ženy	
	profesorovy	
	Ivan Petrovič Vojnický,	JAN KRYŠTOF
	její syn	
	Michajl Lvovič Astrov,	ZDENĚK KOVAŘÍK
	lékař	
	Ilja Iljič Tělegin,	BOHUMIL KUČERA
	zchudlý statkář	
	Marina,	EVA ŽELIVSKÁ
	stará náňa	

Začátek
v 19.30

Děje se na statku Serebrjakova — Po 1. oddíle přestávka

„MLADÁ FRONTA“

Uvádět na scénu mladé a dosud neznámé autory — předsevzal si kolektiv Čin v nové divadelní sezóně. Zahajovací představení, komedie J. Jeřábka a V. Pletky „Pan Petr Pleticha“, ukázalo lehkým, humorným a téměř maňáskovým veršem různé typy člověka, rychtralého taškáře, advokáta, který z každé darebnosti vyjde se zdravou kůží, roztomilou ženušku se všemi ryze ženskými nectnostmi, podváděného kupce, který se nedovede bránit. Miroslav Švejda v titulní úloze rozehrál všechny nitky své bytosti v komediantství, s jakým se dnes setkáváme málokdy, Eva Hanická v úloze Petrovy ženy Filomeny, vzdorovitě, zlostně a půvabně, ukázala všechny své mimické schopnosti nenásilně a přesvědčivě, šizeného kmotra Matěje předvedl Štěpán Skalský s opravdovým pochopením pro komiku. Uroveň večera při nejmenším dobrá. Režii měl Š. Skalský.

Ula.

P r a h a, 9. října 1945.

K Vaší včerejší premiéře napsal bych Vám do novin tento referát:

Ochotnický soubor „Čin“ vstupuje letos do nové práce za daleko těžších podmínek než kdykoliv před tím. Vedle toho, že jeho jedenáct nejlepších členů se rozprchlo za bludičkou slávy herecké do všech koutů naší vlasti, prožívá i on dnešní kvas divadelního přerodu. Ale co mláďa nedokáže. Neleká se přece a tak s novým nadšením objevilo se na prahu osmého období s původní novinkou molièrovského ražení „Pan Petr Pleticha“, kterou veršem napsali J. Jeřábek s V. Pletkou jako tříaktovou komedii s prologem, v níž povedený šibal, takto advokát, za pomoci neméně vychytralé ženy, napálí bohatého kupce a ovlivní i pro svoje povedené kousky slepou spravedlnost, představenou „moudrým“ rychtářem. Je to lehce nanesená a veselá satira na lidskou hloupost, v níž se na konec i chytrák spálí. Režisér Š. Skalský pochopil tuto hříčku jako komedii del'arte a také tak ji pojala i výtvarnice D. Faustusová, která oblékla šibalský pár do Harlekýna a Kolombiny. Odstraněním opony spojili pak oba hlediště s jevištěm v jednotný celek, v němž herci našli působivé pole tvořivosti. Tak výkony všech lehce vynikly a zvlášť divadelní novic M. Švejda v advokátu Pletichovi a E. Hanická v jeho ženě Filoméně, překvapili jistotou slova i hereckého projevu. K ladnému doplnění celku přispěli pak Š. Skalský v kupci Matějovi, B. Kučera v ovčáku Baránovi a pohotový Janoušek v moudrém rychtáři, kteří prokázali svými výkony zdatnou ochotnickou vyspělost. Představení, které mělo v počátku jakousi stísněnou náladu, bylo v druhém dějství dováděivě rozehráno do svěžího tempa a zapůsobilo příznivým dojmem, který byl odměnou za dobrou snahu všem účinkujícím v jejich snaživé práci.

Eman Bouška

V Jeřábka-Pletky komedii „Pan Petr Pleticha“ převzal úlohu moudrého rychtáře Josef Janoušek za M. Sedláčka, který narukoval.

Pan redaktor Bouška věnoval „Činu“ řadu divadelních knih. Upřímně děkujeme.

Komedii Marcela Acharda „Život je krásný“ bylo nutno z technických důvodů odložit na později. Místo ní zařazujeme klasickou hru A. P. Čechova „Strýček Váňa“, která byla za okupace zakázána.

Na řádné valné hromadě „Činu“ byli pro sezónu 1945/46 zvoleni: ředitelem Josef Janoušek, jednatelem Zdeněk Rybka, pokladníkem Ing. Ota Papež, předsedou závodního výboru Bohumil Kučera, jeho členy Daša Faustusová za výtvarníky, Josef Šíma za technický personál. Dramaturgem jmenován Z. David, vedoucím režisérem Štěpán Skalský.

V úvodníku předchozího programu bylo omylem napsáno, že zahajujeme sedmou sezónu. Ve skutečnosti jde o sezónu osmou.

Pracovní soubor divadla „Čin“ vyjednává o zájezdy do Třeboně s Jeřábka-Pletky veselohrou „Pan Petr Pleticha“ a do Žatce se „Strýčkem Váňou“ od A. P. Čechova.

Kdo by chtěl spolupracovat v „Činu“, hlase se na některé z našich zkoušek. Data a hodiny zkoušek jsou oznamovány na vývěškové tabuli u pokladny divadla (Praha II, Smečky 26).

Mladí autoři, nabídněte své hry pro příští období. Dobré zařadíme.

**Divadelní a filmové
kostymy** jen od

J A N A S V Á T K A

Praha I, Perštýn 18, Husova 4 - Tel. 357-70

Malby pokojů
provádí firma

J. SLABIHOUBEK

Praha XII, Šafaříkova 3 - Tel. 513-16

**Fotoamaterům
dobře poradí**
a jejich snímky vypracuje

FOTOGRAF TRUNEČEK

Vinohrady, Londýnská 56 - Tel. 287-33

KLOBOUKY HRABĚ VINOHRADY

**Obuv vycházkovou,
luxusní, sportovní**

zhotoví Vám přesně dle míry

HORKÝ MILOSLAV

ZKOUŠENÝ MISTR - OBUVNÍK

Telefon 541-68

PRAHA XII, RADHOŠŤSKÁ 3

Dobré šaty
od krejčího

Telefon 395-91

JOSEFA PRŮDKA

Praha XII, Tř. maršála Stalina 22

Pracovní soubor divadla

ČIN

D. PAPEŽ :

MESSALINA

Repertoár „Činu“ - podzim 1945

1. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
8. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
15. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
22. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
29. října v 19.30	Jeřábek-Pletka: PAN PETR PLETICHA
5. listopadu v 19.30	A. P. Čechov: STRÝČEK VÁŇA
12. listopadu v 19.30	A. P. Čechov: STRÝČEK VÁŇA
19. listopadu v 19.30	A. P. Čechov: STRÝČEK VÁŇA
26. listopadu v 19.30	Déda Papež: MESSALINA
3. prosince v 19.30	Déda Papež: MESSALINA
10. prosince v 19.30	Déda Papež: MESSALINA

REPORTÁŽNÍ HRA O MESSALINĚ

Messalina, tato půvabná a kouzelná hřišnice, která lákala mnohého spisovatele k psaní románu nebo novely, zaujala mne již před léty, při čtení životopisné knihy Angličana Roberta Gravesa „Já, Claudius“. Myšlenka ku psaní hry vznikla však až nyní, kdy jsem znovu slyšel přednášet nádhernou báseň Macharovu ze sbírky „Pohanské plameny“. A byla to právě tato báseň, která mne inspirovala k závěru mé hry, vlastnímu monologu Messalinina a celému obrazu s tribunem Evodem.

Nádherná hřišnice ...

Nepiši životopis Messaliny. Moje hra se točí jen okolo základních motivů jejího života: 1. příchod k zvrhlému císaři Caligullovi, 2. vzestup Messaliny v její kariéře, která se přímo prolíná s dějinami římského imperia v jeho největším úpadku, a 3. její pád, to jest naplnění rozhodnutí císaře a manžela Claudia, že Messalina zemře.

Stavím zde vlastně dva zásadní protiklady. Římské césary v jejich ubohosti a jejich rozhledy a rádce v jejich úskočné chamtivosti a pomstychtivosti.

Skutečně historickými postavami hry zůstávají oba césarové, milenka Claudiova Calpurnie a tribun Silius. Ostatní, snad sice existující, ale ne zcela ověřené, reprodukuji jednak podle pramenů, získaných knihou Gravesovou, jednak podle historických ověřených poznámek římského kalendáře Claudiova.

Svou stavbou, rychlým spádem i úsečným dialektem, řadil bych novou práci mezi dramata reportážní. Konečně k tomuto zařazení

opravňuje mne i charakteristika osob, jejichž hlavní rysy tkví v dramatických momentech jednotlivých scén. Částečně ironisující, možno říci snad i komisující nádech postavy Claudiovy v prvé jeho scéně, volen jest úmyslně, aby pak tím více vynikl jeho prudký obrat a užití moci po návratu z Britannie, kdy odsuzuje Messalinu stručnou větou opravdového vladaře.

Není mým úmyslem podávat povšechně a podrobně nástin celého období Claudiovy vlády. Soustřeďuji se jen na Messalinu. Nejdu úmyslně za císařem do Britannie, ačkoliv právě tato jeho veliká výprava měla nesmírný vliv i na Messalinu, ale zůstávám u jádra, kolem něhož se zatím kupí nové intriky a kolem něhož se i nahromadí nová zvěrstva v nových neřestech krásné hřišnice.

Přes všechny špatnosti, jimiž moje hrdinka oplývá, myslím, že jsem v „Messalině“ napsal roli, po níž by mohla herečka toužit. Je v ní souhrn všech lidských i nelidských vlastností. Dovede být děckem i poddanou občankou ve scéně úvodní, aby se změnila v mámivou milostnici v dalších obrazech, které jsou stále stupňovány novou její vášní, až se ponenáhlu mění v surovou manii, v ničivou touhu smyslné uchvatitelky a nelitostné rozkošnice, která dovede stejně lásku rozdávat jako láskou ničit, stejně se podrobovat Erosu, jako vládnout jeho chtiči. Přál bych si, aby moje „Messalina“ v brzkém čase našla jeviště, režiséra i herečku.

Ačkoli věřím, že herečku najde nejsnáze...

Déda Papež

DÉDA PAPEŽ:

MESSALINA

REPORTÁŽNÍ DRAMA

REŽIE: Š. SKALSKÝ — VÝPRAVA: Z. ŠVADLENKA

KOSTYMY: J. SVÁTEK — MASKY: J. ČERMÁK

OSOBY:	CALIGULLA	} římscí císařové	Z. MOŠNIČKA
	CLAUDIUS		Z. MUSIL
	CASSIUS CHAEREUS,	vojevůdce	A. K. BYR
	CAESONIUS		VL. NESMĚL
	SILIUS		J. VRANÝ
	TRIBUN		* * *
	MESSALINA		E. ŽELIVSKÁ
	CALPURNIE		B. ANDRESKOVÁ D. ŠKALOUDOVÁ
	OTROKYNĚ		* * *

Začátek
v 19.30

DĚJ V ŘÍMĚ V DOBĚ ÚPADKU CÍSAŘSTVÍ

Byl mi svěřen tento odpovědný, ale nesnadný úkol. Jako jinde tak i zde snažil jsem se o motivisaci ve formě krátkých předeher k jednotlivým obrazům.

Tři osoby děje, a to Messalina, Cassius a Claudius mají své typické motivy, ve kterých se snažím zachytit jejich charakter.

Pro Messalinu jsem zvolil nejprve housle a cello pro motiv lyricko-tragický v mol tónině, který přechází v mámivě libivou *Es dur*, aby později byl vystřídán *attacou* plechových nástrojů v chromatické parafrázi a ukončen opět smířlivou *Es dur* houslemi a cellem. Vidím totiž v Messalině krásnou, svůdnou a milující ženu, která všech svých předností užívá až k rozkošnické lásce, v níž zabývá. V posledních okamžicích svého života se však opět mění, konečně uspokojena nepoznaným dosud dotekem celého muže, v krásnou, ale slabou ženu.

Cassius je charakterisován jako vojevůdce fanfárami se spodním a tragickým dovětkem cello.

Claudius jako imperátor taktéž césarskými širokými fanfárami s jistými a určitými tóny.

Zbývající dva motivy jsou relativně statické. Je to motiv rozkošnického Říma, který dominuje jen na začátku a na konci, a konečně motiv zlomu či smrti, který je společný jak pro Cassia tak pro Messalinu.

Scénická hudba k Papežově Messalině má za úkol spojit jednotlivé obrazy v nerozborný a jednolitý celek, což je první předpoklad dobrého — a já věřím že je — reportážního dramatu.

Doufám, že mé hudební pojetí je a bude v naprostém souladu s celkovou představou autorovou i režisérovou.

Run. St. Zdeněk Rybka.

Dramatický kroužek reálného gymnasia v Praze II., Křemencová ul., věnoval „Činu“ několik cenných divadelních rekvizit. Pěkně děkujeme.

Autoru „Messaliny“ Dědovi Papežovi svěřila umělecká správa Jihočeského Národního divadla v Českých Budějovicích po Katajevově „Cestě Květů“ další režii: Kvapilovu pohádku „Princezna Pampeliška“, kterou v jeho režii uvedl v červnu t. r. i „Čin“ jako svou druhou úspěšnou porevoluční premiéru. Papeží, zlom vaz i ve svém novém působišti!

Na leden 1945 připravujeme v novém obsazení Vavříkovu hříčku na zámku „Casanova“, která byla „Činem“ přihlášena co soutěžní představení pro Jiráskův Hronov 1946, pod záštitou ÚMDOČ.

Pracovní soubor divadla „Čin“ byl pozván k zájezdu do Berouna k představení pro vojsko. Nabídnuta Papežova „Messalina“ a Jeřábka-Pletky „Pan Petr Pleticha“. Uskuteční se o vánocích.

Kdo by chtěl spolupracovat v „Činu“, hlaste se na některé z našich zkoušek. Data a hodiny zkoušek jsou oznamovány na vývěskové tabuli u pokladny divadla (Praha II, Smečky 26).

Mladí autoři, nabídněte své hry pro příští období. Dobré zařadíme.

**Divadelní a filmové
kostymy** jen od

J A N A S V Á T K A

Praha I, Perštýn 18, Husova 4 - Tel. 357-70

Malby pokojů
provádí firma

J. SLABIHOUBEK

Praha XII, Šafaříkova 3 - Tel. 513-16

**Fotoamaterům
dobře poradí**
a jejich snímky vypracuje

FOTOGRAF TRUNEČEK

Vinohrady, Londýnská 56 - Tl. 287-33

KLOBOUKY HRABĚ VINOHRADY

**Obuv vycházkovou,
luxusní, sportovní**

zhotoví Vám přesně dle míry

HORKÝ MILOSLAV

ZKOUŠENÝ MISTR - OBUVNÍK

Telcfon 541-68

PRAHA XII, RADHOŠŤSKÁ 3

Dobré šaty
od krejčího

JOSEFA PRŮDKA

Telefon 395-91

Praha XII, Tř. maršála Stalina 22

Pracovní soubor divadla

ČIN

Z. VAVŘÍK:

ČASANOVA

Repertoár „Činu“-leden-březen 1946

21. ledna	Zdeněk Vavřík: CASANOVA
28. „	Zdeněk Vavřík: CASANOVA
4. února	Zdeněk Vavřík: CASANOVA
11. „	Zdeněk Vavřík: CASANOVA
18. „	Pavel Tkadlec: PRAŽSKÁ BALADA
25. „	Pavel Tkadlec: PRAŽSKÁ BALADA
4. března	Pavel Tkadlec: PRAŽSKÁ BALADA
11. „	František Langer: PERIFERIE
18. „	František Langer: PERIFERIE
25. „	František Langer: PERIFERIE

Začátek představení 19.30 hod.

AUTOROVO VŠELICOS

(Poznámky, vytištěné k premiéře „Casanovy“ v „Činu“
23. ledna 1943.)

Casanova je nápad, anekdota, aktovka ve třech jednáních, co jen budete chtít, jen mi ho nechtějte poměřovat metrem, co máte na dramata i jejich svět. Dovolte autorovi, aby si hrál, když píše hru na hravé thema, a dovolte hercům, aby si hráli, když hru na hravé thema uvádějí na jeviště. Věřím totiž, že i taková hra má právo na svou inscenaci, třebaš neodpovídala míře dramatu.

Casanova jako první jiskřička vznikl v létě roku 1940 v zámecké knihovně v Mnichově Hradišti. Mají tam totiž v jednom pokoji regály, naplněné knihami, které kdysi dávno katalogisoval pan knihovník Casanova. Probíral jsem se jimi a tak mi najednou připadlo i nepřipadlo podivné, že autor tak famosních pamětí (nikdy jsem je nepřečetl, to snad ani není možné) zalezl nakonec mezi knihy, aby je mechanicky popisoval, zapisoval a ukládal.

Toť se ví, na takový osud by se dalo jít s celým arsenálem psychologické magie — ale právě u Casanovy se mi to jaksi nehodilo. Nevola po tom ten budoárový hrdina, neboť pan Giacomo Casanova comte de Seingalt rozhodně nebyl prokletý milenec, jako byl tragický don Juan. To nepíši ostatně nic nového. Byl to jen dobrodruh, dobrodruh a ani o chlup více. Potom zestárnul, zalezl mezi ty knihy a velmi pravděpodobně proklínal zrcadla.

Jinak si jej představití nedovedu.

Potom jsem vyšel z té knihovny do zámecké zahrady — a tam se mi rozehrál závěr druhého jednání. K postavě přibyla situace, na které je celá ta hříčka o panu Casanovi postavena. A k postavě a k situaci začaly se potom

samy sebou připojovat jiné — a celkem samozřejmě — postavy a situace, až se jednoho dne zdálo, že je tu čas, aby se jim dostalo aspoň jakéhos takéhos řádu tří drobných jednání.

A tak vznikl Casanova.

Potom vypsallo dramatické studio „Čin“ soutěž na divadelní hru a Casanova se ji zúčastnil. Co měl také doma dělat? A když uplynuly dlouhé týdny a měsíce, a když se už dávno zapomnělo, kde je ten jeden oklep Casanovy, ještě oněhdy jsem jej tady viděl, přišel dopis, že hříčka o panu kolegovi knihovníkovi Casanovovi nebyla v té soutěži z nejhorších — a že se tedy bude hrát. I s Pánem Bohem, hrejte si s ní...!

Ještě k té jedné situaci.

To já velmi dobře vím, že vtip bezprostředního účinku Casanovy je současně jeho slabostí. A právě proto, že to vím, není mi bojácnou předchozí obranou proti kritice, když říkám, že s mírou na drama se na Casanovu nesmí. Casanova není drama. Jeho struktura s rozhodujícím motivem vnějšího překvapení je velmi křehká a unese pouze ten podtitul, který právem nese. A ten praví, že Casanova je hříčka na zámku podle osvědčených vzorů.

Také mi říkali, že nedělám dobře, když se jako divadelní spisovatel představuji tak málo závazně.

Snad... Možná...

Mohl bych si umýt ruce a odvětil, že já jsem Casanovu z té soutěže nevytáhl. Ale já si je neumyju a s klidnou tváří prohlásím, že jsem docela rád, že se hraje. Divadelní autor s divadelními hrami ve stolku, ten jako by ani neexistoval. A upřímně řečeno, mně se v Casanovovi zamlouvá nejeden dialog tak, že jsem toužil uslyšet jej se scény. Uviděti jej.

Ostatně —

já už mlčím. Napsal jsem a herci hrají. Nyní tedy přijde souzení. Za svou osobu bych rád řekl, že o ně velmi stojím. A víc: že na ně mám svaté právo, i kdyby znělo sebe příkřeji.

Jen když mne poučí.

Ještě dedikaci.

Připisuji Casanovu Spolku českých knihovníků.

Komu také jinému?

Zdeněk Vavřík.

PRACOVNÍ SOUBOR DIVADLA „ČIN“

P R A H A II, S M E Ě Č K Y 2 6

Z D E N Ě K

V A V Ř Í K:

CASANOVA

HŘÍČKA NA ZÁMKU DLE OSVĚDČENÝCH VZORŮ

Režie: Š. Skalský

Výprava: Z. Švadlenka

Scén. hudba: Z. Rybka

Masky: J. Čermák

O S O B Y :

Hrabě	A. K. Byr
Markýz	B. Kučera
Myslivec	Z. Mošnička
Sluha	J. Kryštof - J. Sýkora
Hraběnka	M. Jindřichová
Teta	B. Andresková
Komtesa	H. Chocenská
Komorná	E. Želivská
Casanova	Š. Skalský

Začátek v 19.30

DORKA

Telefon 214-34

Družstvo pro organisaci a provoz
domácké a uměleckořemeslné práce
z. sp. s r. o. Praha II, Spálená 51

Malby pokojů

provádí firma

J. SLABIHOUDEK

Praha XII, Šafaříkova 3 - Tel. 513-16

Fotoamatérům

dobře poradí

a jejich snímky vypracuje

FOTOGRAF TRUNEČEK

Vinohrady, Londýnská 56 - Tel. 287-33

KLOBOUKY HRABĚ VINOHRADY

Obuv vycházkovou, luxusní, sportovní

zhotoví Vám přesně dle míry

Telefon 541-68

HORKÝ MILOSLAV

ZKOUŠENÝ MISTR - OBUVNÍK

PRAHA XII, RADHOŠŤSKÁ 3

Dobré šaty

od krejčího

Telefon 395-91

JOSEFA PRŮDKA

Praha XII, Tř. maršála Stalina 22

Pracovní soubor divadla

ČIN

P. TKADLEC :

PRAŽSKÁ BALADA

K dramaturgii „Činu“

V roce 1946 zahájilo studio „Čin“ oproti předešlým sezónám se značným opožděním. Bylo by dobře, připomenout si dnes důvody tohoto zpomalení jindy tak čilého souboru.

Po květnové revoluci zakončil „Čin“ sedmou sezónu představeními „Kolébky“ a „Pampelišky“, jež byla jakýmsi rozloučením s předními jedenácti členy souboru. Oslabené studio zahájilo osmé období velmi úspěšnou premiérou komedie o Mistru Pletichovi, při níž však již shledávalo těžkosti, jež bude asi celá tato sezóna velmi obtížně překonávat. Příliš mnoho práce, studií, zkoušek a zakládání vlastní existence staví divadelní amaterismus na druhé místo. To, co bylo v době války nutnou a radostnou vzpruhou, stalo se po válce těžkým břemenem a velký úbytek návštěv, tak patrný i u velkých scén profesionálních toto břímě ještě ztěžuje. Nedivme se tedy, že soubor „Činu“, posílený jen málo z řad mladých nadšenců, neměl a ani nemohl zdolat úkoly, jež si v začátku osmé sezóny předsevzal.

„Čin“ byl po celých sedm sezón nositelem jistého prvenství v uvádění mladých autorů a jejich her či úprav a též letošní dramaturgie jasně ukazovala ve svém výběru, jak chce i nadále respektovat cíle svých předchůdců.

Vnitřní souborové obtíže vynutily si však brzy prvou změnu: na místo ohlašované optimistické komedie Achardovy zařazen Čechovův „Strýček Váňa“. Druhým ústupkem byla obnovená premiéra Vavříkovy veselohry a třetím bude snad v budoucnu uvedení Curelova dramatu ze světové války „Nelidská země“. —

Tkadlecovou Baladou se vrací „Čin“ k vytčené cestě za posláním pokusného divadélka pro mladé dramatiky, jimž dána kolikrát možnost často tak potřebná k sebekontrolě i vlastní kritice.

Režie Tkadlecovy Balady byla svěřena mladé a přemýšlivé herečce „Činu“ Evě Hanické, jež si pro ni vytvořila vlastní pojetí. Hanická nám staví do popředí životní prožitek ústřední ženské postavy hry — Mářiny — jež se nám promítne jako její vlastní reminiscence v nitru zkažené a zhýralé děvky, která do své duše vložila vedle lásky i prospěchářství a vedle vděku laciné zapomenutí. Ostatní postavy hry pochopitelně ustupují do pozadí, aby se staly jen rámcem vlastní drni děje celé balady.

Pavel Tkadlec napsal ve své „Pražské baladě“ ryzí a hluboce lidský text pro herce. Jeho „Neuvěřitelné věci“ nesmělo již naše studio v době nacistické okupace uvést. A tak teprve dnes má „Čin“ konečně možnost, „Baladou“ splatit dluh svému největšímu rádcí, spolupracovníku, dramaturgovi a režisérovi z prvních let, na jehož Dykova „Quijota“, „Asagao“ nebo „Předjaří“ jistě nezapomeneme a který při všech svých zkouškách dal vždy hercům „Činu“ tolik nového a potřebného pro další práci.

Snad tedy dnešním večerem poděkuje „Čin“ Pavlovi, jehož vždycky tak rád vítal ve svém středu,

Déda Papež.

PRACOVNÍ SOUBOR DIVADLA „ČIN“

P R A H A II, S M E Č K Y č. 26

PAVEL TKADLEC:

PRAŽSKÁ BALADA

HRA Z DRUHÉ POLOVINY MINULÉHO STOLETÍ

Režie: E. Hanická

Výprava: I. Valenta

Scén. hudba: Z. Rybka

Tančí: K. Egererová

Masky: J. Čermák

O S O B Y:

Brusič Antonín	Z. Bretschneider
Písař Ferda	Š. Skalský
Márina	{L. Matušková J. Karabcová
Pan Karel	M. Vávra
Slečna Lotty	M. Jindřichová
Jitřnicová Nána	E. Želivská
Hospodský	K. Opočenský

Začátek v 19.30 h.

„UVA“, obchodní centrála umělecké výroby,
z. sp. s r. o. Praha II, Spálená 51
Telefon 214-34

Malby pokojů
provádí firma

J. SLABIHOUBEK
Praha XII, Šafaříkova 3 - Tel. 513-16

**Fotoamatérům
dobře poradí**
a jejich snímky vypracuje

FOTOGRAF TRUNEČEK
Vinohrady, Londýnská 56 - Tel. 287-33

KLOBOUKY HRABĚ VINOHRADY

**Obuv vycházkovou,
luxusní, sportovní**
zhotoví Vám přesně dle míry

Telefon 541-68

HORKÝ MILOSLAV
ZKOUŠENÝ MISTR - OBUVNÍK
PRAHA XII, RADHOŠŤSKÁ 3

Dobré šaty
od krejčího

Telefon 395-91

JOSEFA PRŮDKA
Praha XII, Tř. maršála Stalina 22

Pracovní soubor divadla

ČIN

Francois de Curel

Nelidská země

NELIDSKÁ ZEMĚ, kterou po Pražské baladě nyní uvádíme, je dramatem, o jehož aktuálnosti nelze pochybovat.

Nejedná se snad jen o podobnost a ideovou shodu odboje Lotrinčanů v první světové válce s odbojem naším ve válce právě minulé. Těžiště hry totiž hlavně spočívá na postavě Pavlínky Parisotové, která přes to, že není rolí textově nejrozsáhlejší, stává se ústřední postavou hry.

Hrdinství Pavlínky Parisotové je hrdinstvím ženy, která obětuje svůj život pro svého syna, svou zemi, vlast a národ. Hrdinství, se kterým jsme se tak často setkávali i u našich žen, bez jejichž účasti na odboji bychom si těžko dovedli představit naši svobodu. Proto přestává být jméno Pavlínky Parisotové jménem a stává se symbolem ženství obětujícího se pro svoji vlast.

To jsou hlavní body, o které se opírá naše inscenace Nelidské země. Diváka snad zklame trochu po tomto úvodu forma hry, jež je nesena typicky francouzsky povrchním dialogem dalších dvou hlavních představitelů Viktorie a Pavla. Nechci se zde zabývat rozbořem hry, která ostatně není ani nová, ani po prvé hraná, jisté však je, že právě tímto dialogem hra stojí a padá. I když postava Pavla neodpovídá na sto procent našemu pojetí odbojového pracovníka, přesto zůstává Nelidská země symbolem boje proti bezpráví — boje proti násilí okupantů. Boje, který díky Pavlínám a Pavlům Parisotovým vždycky musí skončit vítězně.

Režie.

PRACOVNÍ SOUBOR DIVADLA „ČIN“

P R A H A II, S M E Č K Ý č. 26

Francois de CUREL:

NELIDSKÁ ZEMĚ

Drama o třech jednáních — Přeložil V. JELÍNEK

Režie a scéna:

ŠTĚPÁN SKALSKÝ

Masky:

JAROSLAV ČERMÁK

O S O B Y:

Pavčina Parisotová	Eva Želivská
Anna, její sestra	M. Jindřichová
Viktorie	Eva Hanická
Pavel Parisot	J. Janoušek
Schreiner	B. Kučera
Kamil	Š. Skalský

*Děje se v Elsas-Lotrinsku za první
světové války*

Začátek v 19.30

„UVA“, obchodní centrála umělecké výroby,
z. sp. s r. o. Praha II, Spálená 51
Telefon 214-34

Malby pokojů
provádí firma

J. SLABIHOUDEK
Praha XII, Šafaříkova 3 - Tel. 513-16

Fotoamatérům
dobře poradí
a jejich snímky vypracuje

FOTOGRAF TRUNEČEK
Vinohrady, Londýnská 56 - Tel. 287-33

KLOBOUKY HRABĚ VINOHRADY

Obuv vycházkovou,
luxusní, sportovní
zhotoví Vám přesně dle míry

HORKÝ MILOSLAV
ZKOUŠENÝ MISTR - OBUVNÍK
PRAHA XII, RADHOŠŤSKÁ 3

Telefon 541-68

Dobré šaty
od krejčího

JOSEFA PRŮDKA
Praha XII, Tř. maršála Stalina 22

Telefon 395-91

PRACOVNÍ SOUBOR DIVADLA

CIN

JOHN STEINBECK

▼
DĚTI SILNICE

Divákovi

Steinbeckova hra se původně jmenuje „O myších a lidech“. Americký autor tím ukázal na život amerického sezónního dělnictva na farmách a plantážích a přirovnal jej k životu myši. Ale — nelekejte se. Jeho hra má s politikou právě jen tolik společného, jako třeba „Hamlet“ nebo „Švejk“. Tím jeho příběhem budete opravdu spokojeni.

Hrají jej ochotníci — to znamená, že jde ještě o něco jiného, než o divadelní umění. Naši chlapci a děvčata vám chtějí ukázat svůj laický poměr k umění, chtějí prokázat, že také dnešní mladá generace má k novým závažným uměleckým hodnotám kladný poměr, že je dovede po svém přimout a prožít a právě svým bezprostředním ochotnickým spontánním prožitkem vám poskytnouti to, co je mimo program profesionálních divadel.

Režie neměla jiný úkol, než skloubiti ty bezprostřední prožitky v tvar, který je sice nevyhraněný, který nemůže mít žádné umělecké aspirace, ale který jistě vyhovuje ochotnické popularisaci nových divadelních hodnot. Do jaké míry je to k užitku umění — na to odpoví teprve budoucnost. Dnes víme jen tolik, že je to nutné, abychom v ochotnických spolcích nevychovali jen dobré ochotnické herce, ale také nové obecnstvo, odpovídající novému uměleckému vývoji a pomáhající jeho dnešnímu obtížnému zrodu.

V tomto směru jistě splní Steinbeckova hra své poslání, obecnstvo si přijde na své a ochotníci v „Činu“, kteří touto hrou zahajují své deváté období, najdou novou, přirozenou cestu k svému začlenění do dnešního ochotnického divadla.

PRACOVNÍ SOUBOR DIVADLA „ČIN“

P R A H A II, S M E Č K Y č. 26

PRVNÍ PREMIÉRA DEVÁTÉ SEZÓNY:

JOHN STEINBECK:

DIĚTI SILNICE

(O MYŠÍCH A LIDECH)

AMERICKÁ LIDOVÁ HRA O TŘECH DĚJSTVÍCH — PŘELOŽIL L. VENDYS
LÍČENÍ: J. ČERMÁK — REŽIE: PAVEL KYPR — VÝPRAVA: O. SKALSKÝ
SVÍTÍ: O. ŠPICNER

O S O B Y:

Jiří	Štěpán Skalský
Lennie	Jiří Hrubý
Slim	Jiří Křičenský
Candy	Bohumil Kučera
Správce	Jiří Nahrhaft
Curley	Bohumil Zeman
Jeho žena	Helena Prchalová
Carlsen	Oldřich Rohlík
Whit	Zdeněk Buchvaldek
Grooks	Zdeněk Mošnička

Děje se v dnešní době v Kalifornii

Po prvním a druhém dějství přestávka

Začátek v 19.30

„UVA“, obchodní centrála umělecké výroby,
z. sp. s r. o. Praha II, Spálená 51
Telefon 214-34

Malby pokojů
provádí firma

J. SLABIHOUDEK
Praha XII, Šafaříkova 3 - Tel. 513-16

Fotoamatérům
dobře poradí
a jejich snímky vypracuje

FOTOGRAF TRUNEČEK
Vinohrady, Londýnská 56 - Tel. 287-33

KLOBOUKY HRABĚ VINOHRADY

Obuv vycházkovou,
luxusní, sportovní
zhotoví Vám přesně dle míry

HORKÝ MILOSLAV
ZKOUŠENÝ MISTR - OBUVNÍK
PRAHA XII, RADHOŠŤSKÁ 3

Telefon 541-68

Dobré šaty
od krejčího

JOSEFA PRŮDKA
Praha XII, Tř. maršála Stalina 22

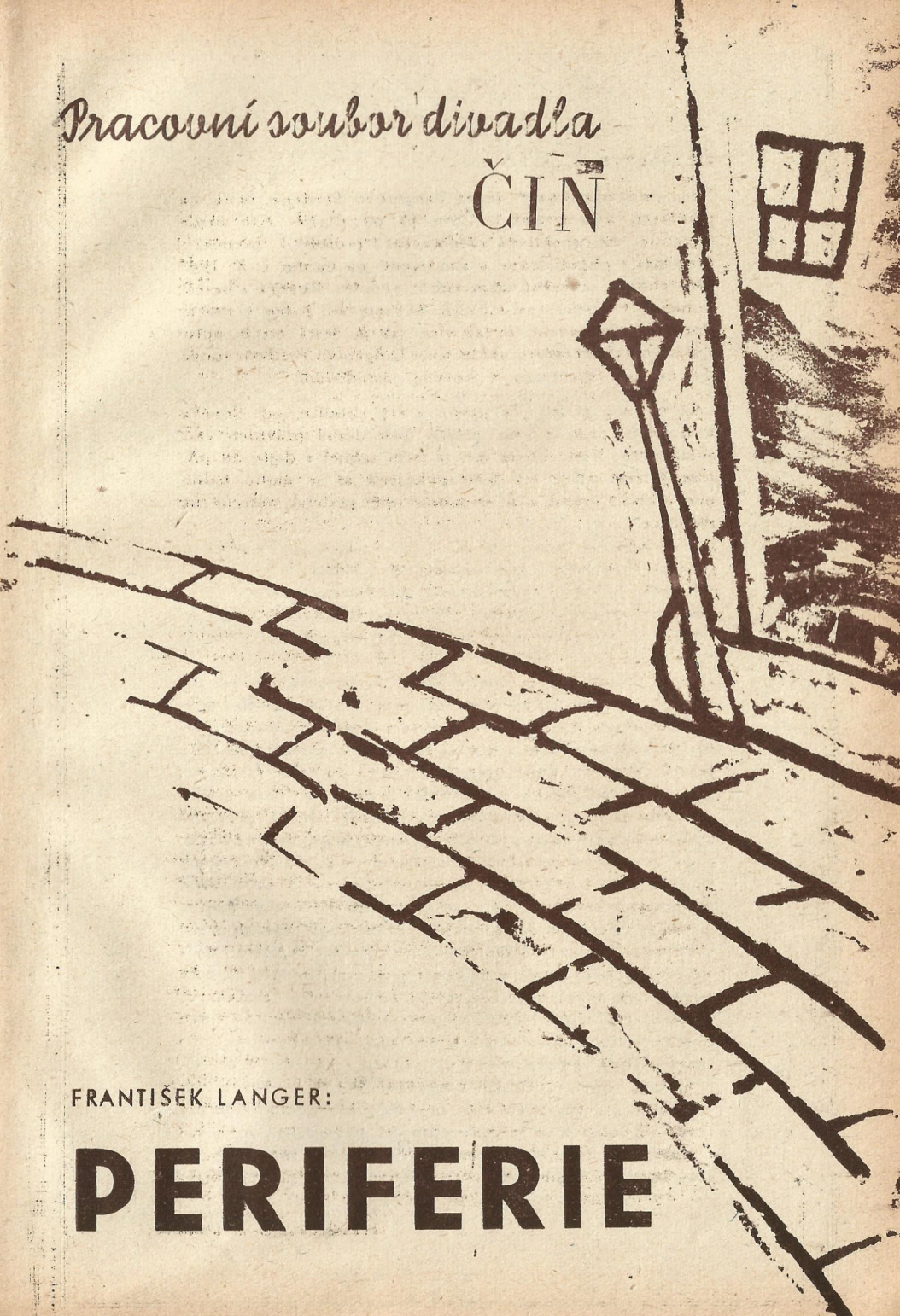
Telefon 395-91

Pracovní soubor divadla

ČIN

FRANTIŠEK LANGER:

PERIFERIE

Periferie v „ČINU.“

Není jistě nezajímavé, že se Langerova Periferie ocitá na plakátech a programech Činu již po druhé. Ale nejde o žádné retrospektivní představení, protože k premiéře, přes měsíc připravované a stanovené na datum 1. X. 1940 pro tehdejší censurní zákaz vůbec nedošlo. Rovněž z herců, hrajících v prvním nastudování, nehraje ani jeden v našem dnešním představení. A tak více, jak po šesti letech, uplynulých od doby zákazu, zařazujeme Langerovu Periferii znovu do našeho repertoáru v novém nastudování.

„Až vy jste přišel. Vy první, který chodíte od člověka k člověku, protože vaše prostá duše nezná právních cest a žadoníte: Vyslechněte mě, já jsem zabíjel a dejte mi přirozený trest ať je má duše spokojená, ať se mohu jednu noc v klidu vyspat a ať se mohu opět podívat smířeně na své ruce.“

Zde někde je nutno se začíst do Langerovy Periferie, chceme-li se dobrat jejího skutečného jádra,

Periferie je hra o touze člověka po spravedlnosti.

Periferie je hra o člověku, který zabil a který touží po trestu, po rozsudku, který by dal jeho trýzněnému svědomí rozřešení.

Langer napsal hru se dvěma konci, či lépe řečeno, Langer napsal hru a po jejím provedení a po ohlasu tohoto provedení připsal konec nový. Nejde zde však o ústupek veřejnému mínění, ale o novou inspiraci, o nalezení nového řešení. V prvním konci (patnáctý obraz) po radě soudcové, aby zabil ještě jednou a pak až bude po tomto činu souzen a odsouzen, bude vlastně pykat za vraždy obě, dá se Franci vyprovokovat Annou a po jejím přiznání, že mu byla nevěrná, ji zabije a při zatčení dochází konečného smíření. Nehrajeme tento konec, i když víme, že se ochuzujeme o rafinované postavenou katastrofu dramatu, silného jevištního účinku. Nezdá se nám dosti logickým léčit ránu ranou. Vykoupit své svědomí, zatížené zločinem, novým zločinem. Škrtnáme i proslulou Franciho scénu u motocyklu na místě činu, protože je pro naše pojetí zbytečná svým subjektivním záznamem Franciho touhy po sdělení a nikoliv po spravedlnosti. Škrtnáme dvě, tři figury i motiv Anniny nevěry, to vše, abychom se co nejvíce dostali ke dření hry a obnažili tak její vlastní problém. V našem konci, v druhém Langerově konci, se Franci setkává s právem, které mu za jeho vinu určuje náležitý trest, ale setkává se se spravedlností netrestající, chápající a tímto poznáním slaví Franciho duše veliký svátek smíru. Langerovi bylo vždy kritikou vytýkáno, že nedosahuje tech-

(Pokračování na 4. straně)

Druhá premiéra deváté sezony!

FRANTIŠEK LANGER:

PERIFERIE

Hra o dvanácti obrazech

Režie: Štěpán Skalský - Výprava: Otakar Skalský

Líči: J. Čermák - Svítí: M. Zvěřina

O S O B Y :

Franci	Oldřich Rohlík
Anna	Eva Fojtíková
Barborka	Zdeněk Mošníčka
Tony	Frant. Bosák
Soudce	Bohumil Kučera
Pán	Jiří Hrubý
Paní	Karla Čechová
Služka	Eva Vavrušková
Strážník	Bohumil Zeman
Komisař	Jindřich Narenta

nickým zpracováním činnosti svých vlastních námětů. I nedávný ohlas Periferie provedené Horáckým divadlem (hrán první konec) v Praze v Disku se tohoto problému dotkl (Kárnat - Mladá Fronta).

Chtěli bychom dokázat druhým provedením, že tomu tentokrát tak není, i když jde o problém zdánlivě oddiskutovaný. Jsme pouze ochotníci, od režiséra až k poslednímu herci a počítáme i s výtkou, že jsme si vzali na sebe úkol, jehož splnění není v našich silách. Na to chceme odpovědět, že jen obtížné úkoly nás mohou vychovat ještě k obtížnějším. Nechceme si hrát na divadlo, ale chceme si zahrát divadlo z čisté radosti a touhy po sdělení požitků, dotýkajících se problémů, které zajímají nás všechny, problémů, jejichž řešením se chce zabývat i divadlo ochotnické.

Štěpán Skalský

Obuv vycházkovou,

luxusní, sportovní

zhotoví Vám přesně dle míry

HORKÝ MILOSLAV

ZKOUŠENÝ MISTR — OBUVNÍK

Telefon 541-68

PRAHA XII, RADHOŠŤSKÁ 3

„UVA“,

obchodní centrála umělecké výroby,
z. sp. s r. o. Praha II, Spálená č. 55

Telefon 214-34

Malby pokojů

provádí firma

J. SLABIHOUBEK

Praha XII, Šafaříkova 3 - Telefon 513-16